BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT
VAN DE TWEEDE KAMER VAN HET HOF
VAN 2 JULI 1980 [1]

Mariette Krecke, echtgenote Turner, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

Zaak 129/80 R

In zaak 129/80 R,

MARIETTE KRECKE, ECHTGENOTE TURNER, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, te Brussel, de dezen vertegenwoordigd door G. Vandersanden, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij N. Edon, advocaat aldaar, 2, rue Goethe,

verzoekster,

tegen

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN, te dezen vertegenwoordigd door J.-P. Delahousse, juridisch hoofdadviseur, als gemachtigde, bijgestaan door D. Jacob, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij haar juridisch adviseur M. Cervino, Bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

verweerster,

betreffende een verzoek in kort geding tot opschorting van de tenuitvoerlegging van een ambtshalve genomen besluit tot overplaatsing,

geeft

DE PRESIDENT VAN DE TWEEDE KAMER, PLAATSVERVANGEND PRESIDENT VAN HET HOF,

de navolgende

1 — Procestaal: Frans.

BESCHIKKING

De feiten

Verweerster besloot op 12 juli 1978 tot een reorganisatie van haar medische dienst, waaraan ook verzoekster Turner, doctor in de medicijnen, is verbonden als hoofdadministrateur in de rang A 4. In het kader van deze reorganisatie werd verzoekster eerst gevraagd en daarna opgedragen de leiding van de in opbouw zijnde „Medisch-sociale" sector op zich te nemen; dit geschiedde eerst bij nota van de directeur-generaal Personeelszaken en algemeen beheer van 4 mei 1979, en vervolgens bij besluit van de Commissie van 8 juni 1979, waarbij verzoekster werd overgeplaatst van de afdeling „Medische dienst" naar de gespecialiseerde dienst „Medische dienst Brussel voor het personeel te Brussel". Verzoekster heeft tegen deze besluiten beroep tot nietigverklaring ingesteld (zaak 59/80).

Na tussenkomst van achtereenvolgens het hoofd van de Medische dienst, de directeur-generaal Personeelszaken en het bevoegde Lid van de Commissie, werd verzoekster ten slotte bij besluit van het lid van de Commissie Tugendhat, haar meegedeeld op 23 mei 1980, per 1 juni 1980 ambtshalve overgeplaatst naar een vacante post van hoofdadministrateur bij het directoraat-generaal „Onderzoek, wetenschappen en onderwijs". Tegen dit besluit heeft verzoekster een tweede beroep ingesteld, strekkende tot nietigverklaring en tot vergoeding wegens geleden morele schade (zaak 129/80).

Naast dit tweede verzoek ten principale diende verzoekster bij afzonderlijke akte een verzoek in kort geding in tot „opschorting binnen de kortst mogelijke termijn van de tenuitvoerlegging van het ambtshalve genomen overplaatsingsbesluit van de heer Tugendhat van 23 mei 1980 en tot verwijzing van verweerster in de kosten". Tot staving van dit verzoek in kort geding voert verzoekster verscheidene gronden aan:

— door tewerkstelling ambtshalve op een post waarvoor „medische kennis" slechts een bijkomstig vereiste is, is haar de mogelijkheid ontnomen de geneeskunde uit te oefenen, die reeds 25 jaar haar beroep is;

— de maatregel kan voor haar onherstelbare schade berokkenen indien zij later weer als voltijds arts buiten de EEG werkzaam zou willen zijn;

— deze maatregel is in feite een verbod om de geneeskunde uit te oefenen, dat wil zeggen een ernstige en vernederende disciplinaire sanctie waartoe enkel de Raad van Orde bevoegd is; de maatregel tast haar bekwaamheid en goede naam als arts aan;

— de Commissie had verzoekster naar een andere post kunnen overplaatsen zonder haar de mogelijkheid te ontnemen de geneeskunde uit te oefenen;

— de maatregel is overhaast genomen en belemmert een correcte overdracht van de in behandeling zijnde dossiers;

— de maatregel vormt een laatste bewijs van verweersters voortdurend streven om verzoekster tegen haar wil de uitoefening van de geneeskunde te ontzeggen (zie zaak 59/80);

— het bestreden besluit is genomen volgens een „weinig elegante procedure" gedurende verzoeksters verlof, en indien zij er niet bij toeval kennis van had gekregen, had zij het risico gelopen, niet meer met succes om opschorting van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te kunnen verzoeken;

— De „uitzonderlijk korte termijn" die verzoekster is toegestaan om voor haar rechten op te komen, evenals de „ernstige, zelfs onherstelbare schade" die haar is toegebracht door de overplaatsing ambtshalve, rechtvaardigt ten slotte een voorlopige maatregel overeenkomstig haar verzoek.

Bij brief van 9 juni 1980 deelde verzoekster het Hof mee dat zij zich op 2 juni had gemeld om instructies in ontvangst te nemen met betrekking tot haar nieuwe werkzaamheden, en vervolgens op 4 juni na overdracht van de lopende dossiers haar post had ingenomen. Daarbij had zij vastgesteld

— dat de betrokken post vooral was gericht op medisch onderzoek en niet op de praktijk;

— dat de betrokken post een goede kennis van het Engels vereiste, terwijl zij Frans en Duits beter beheerst;

— dat het werk meer geschikt was voor een gespecialiseerd vertaler dan voor een arts, zodat men haar later ongeschiktheid of onwil zou kunnen verwijten.

In haar opmerkingen en in haar brief van 13 juni heeft *verweerster* met name stelling genomen ten aanzien van de in verzoeksters brief van 9 juni aangedragen argumenten. Zij geeft een overzicht van de geschiedenis van de medische dienst van de Commissie en concludeert dat het de president van de Tweede kamer behage: „het verzoek ongegrond te verklaren en verzoekster te verwijzen in de kosten". Tot staving van haar conclusies voert zij met name de volgende argumenten aan:

— verzoekster stelt ten onrechte dat de genomen maatregel haar de mogelijkheid ontneemt de geneeskunst uit te oefenen: daarvoor is zij niet aangeworven: tot haar aanstelling bij de medische dienst is zij jaren lang medewerkster geweest van het „Maandelijks bulletin voor radio-protectie" en heeft zij statistische en medische studies verricht; door het overplaatsingsbesluit heeft zij weer administratieve werkzaamheden gekregen, zoals zij vroeger heeft verricht; de genomen maatregel is dus niet van disciplinaire aard;

— er is geen bewijs geleverd dat de overplaatsing haar bekwaamheid en goede naam aantast en haar onherstelbare schade toebrengt; niets belet de uitspraak in het hoofdgeding af te wachten;

— de tewerkstelling van een amtbenaar mag enkel afhangen van het belang van de dienst, behoudens eerbiediging van de statutaire rechten van die ambtenaar; de behoeften van de gespecialiseerde medische diensten dienen enkel door de administratie te worden bepaald;

— verzoeksters tewerkstelling bij een dienst voor het beheer van de werkzaamheden van het „Comité voor medisch onderzoek en openbare gezondheid" is in overeenstemming met haar bekwaamheden en brengt haar geen onherstelbare schade toe;

— de wijze waarop het betrokken besluit tot stand is gekomen en meegedeeld, is in overeenstemming met de praktijk; bovendien heeft verzoekster tevoren een onderhoud gehad met de directeur-generaal Personeelszaken;

— het feit dat het overplaatsingsbesluit eventueel in strijd is met verzoeksters beroepsbelangen, moet in het kader van de zaak ten gronde worden beoordeeld, niet in kort geding;

— de door verzoekster in haar nieuwe functie te verrichten taken (medewerken bij het beheer van de werkzaamheden van het Comité voor medisch onderzoek en openbare gezondheid, bij de „liaisons interservices" en de coördinatie van activiteiten in de gezondheidssector) kunnen in elk geval niet worden verricht door een „gespecialiseerd vertaler", doch komen overeen met verzoeksters opleiding; ook andere artsen zijn bij die werkzaamheden ingeschakeld;

— de talenkennis van verzoekster komt haar zeer wel van pas; op aandringen van verzoekster zelf is in een van haar beoordelingsrapporten vermeld dat zij tussen 1967 en 1969 werkzaamheden heeft verricht waarbij zij zich voornamelijk van het Engels bediende.

In rechte

1 Gezien de door partijen voorgedragen argumenten, dient de rechter in kort geding zijn onderzoek te beperken tot overwegingen die beslissend kunnen zijn voor de vraag of de zaak spoedeisend is en of onverwijlde tenuitvoerlegging van het bestreden besluit, vóór de uitspraak ten gronde, onherstelbare gevolgen kan hebben.

2 Zo gezien, dient aanstonds te worden opgemerkt, dat verzoeksters overplaatsing voor haar geen verlaging in rang of salaris meebrengt en dat zij zich bij haar verzoek om opschorting van de tenuitvoerlegging ook niet op een dergelijke schade beroept.

3 Verzoekster beroept zich daarentegen op onherstelbare schade die haar zou zijn berokkend doordat zij, al is het maar tijdelijk, niet de „geneeskunde" kan uitoefenen. Het staat echter vast dat verzoekster de geneeskunde — in de zin waarin zij dit begrip opvat, dat wil zeggen, naar het schijnt, het dragen van verantwoordelijkheid voor de behandeling van zieken of het zelf onderzoeken van personen — bij de Commissie eerst is gaan uitoefenen nadat zij bij haar indiensttreding vrijwillig een administratieve functie had aanvaard; dit blijkt uit haar aanstellingsovereenkomst van 22 december 1965 en het besluit van 1 augustus 1968 waarbij zij in vaste dienst is benoemd. Onverminderd de betekenis van deze feiten voor de uitspraak die het Hof in de hoofdzaak zal doen, dient in het stadium van het kort geding uit deze omstandigheden de conclusie te worden getrokken, dat de opdracht van een taak welke niet direct de uitoefening van de medische praktijk omvat, verzoekster in afwachting van de uitspraak in haar geschil met de Commissie, geen onherstelbare schade kan toebrengen.

4 Het feit dat zij thans soortgelijke werkzaamheden verricht als waarnaar zij vroeger heeft gesolliciteerd, vormt ook geen disciplinaire sanctie en tast geenszins de goede naam van verzoekster aan; voor deze stellingen is geen enkel bewijs geleverd.

5 Dat zij zich in haar nieuwe functie van het Engels moet bedienen, lijkt haar evenmin bijzondere moeilijkheden te moeten bereiden, aangezien zijzelf in een eerder beoordelingsrapport erop heeft gewezen, dat zij deze taal bij vroegere werkzaamheden heeft gebezigd.

6 Alle overige argumenten betreffen de zaak ten gronde en kunnen niet in aanmerking worden genomen door de rechter in kort geding; mitsdien moet worden vastgesteld dat er geen sprake is van onherstelbare schade en dat geen voorlopige maatregelen behoeven te worden getroffen.

7 Het verzoek in kort geding dient derhalve te worden afgewezen.

Kosten

8 In de huidige stand van het geding moet de beslissing omtrent de kosten worden aangehouden.

DE PRESIDENT VAN DE TWEEDE KAMER VAN HET HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

rechtdoende bij voorraad,

beschikt:

1. **Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.**

2. **De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.**

Luxemburg, 2 juli 1980.

De griffier

A. Van Houtte

De president van de Tweede kamer

A. Touffait